

Nož med šolarji. Na Hajdinju sta se te dni dva šolarja skavsala; naenkrat pa eden teh štrkolinov odpre nož ter ž njim svojega nasprotnika tako hudo rani, da bode nesrečnež le težko okrevaj. Premalo brezovega olja pa preveč slabih izgledov zori take suroveže.

Iz Pilštanja se nam piše, da tamošnji organist ne opravlja svoje službe tako, kakor bi to sicer moralo biti, ker ne pride o pravem času na kor, da bi k pesmi pred pridigo orgljal. Farmani, pritožite se o tem nedostatku na merodajnem mestu, mi se v poročilu zadevo ne bomo vtikali.

Odlikovanje. Presvitli cesar je podelil županu mesta Slov. Bistrica, gospodu Albert Stieger-ju, viteški križ Franc-Jozefovega reda. Častitamo vrlemu možu.

Dober zaslužek se nudi prebivalcem ormoške, križovske in radenske okolice. Velik del prebivalstva Rogatca, Gleichenberga in Johannisbruna, si lepega denarja zasluži z barantijo s kiselo vodo iz dotičnih slatin (rudninskih studentov); ljudje se štejejo srečne, da so se te kupčije lotili, ki jim donese vsako leto lepega in gotovega dobička brez velikega truda. Čudno je, da se naši kmetje niso že zdavnej poprijeli te kupčije, ko imajo vendar večkrat k temu dovolj časa. Konji jim včasih po več tednov v hlevu stojijo, brez da bi jim kaj zaslužili in vendar so naši kmetje šestokrat denarja prav potrebni. Ne pomislijo pa ne vejo, da je kupčija s slatino prav hvaležna. Bi bi naj s vozmi v sosedne Radence ter si tamkaj naložili kisele vode, katero bi povsodi, kamorkoli bi pripeljali, kaj lahko prodali, ker je povsod na prav dobrem glasu. V večji množini daje tvrdka Höhn & Co. to slatino po znižani ceni. Rojaki, poprimite se tega posla, grevalo Vas ne bo, ker zaslužek je lep in gotov! To Vam svetuje Vaš vse dobro želeč rojak.

Novo uradno poslopje se baje ima zgraditi v Lariboru in sicer za sledeče ces. kr. urade: okrajno davkarstvo, glavno davkarijo, okrajno finančno ravateljstvo in okrajno žandarmerijsko poveljništvo. Travi se, da bode se stavilo to novo poslopje v bližini ces. kr. okrožne sodnije.

Častno občanstvo. Občina Cirknica ob Muri je Larihorskega župana, g. dr. Joh. Schindler-ja imenovala zaradi njegovih zaslug kot načelnika okrajnega odbora svojim častnim občanom.

Odvrnjena nesreča. Pri železničnem prehodu v Larihorjih se je nedavno pripetila skoraj velika nesreča. Nek šolar je iz razposajenosti stopil na železno tirnico, ki zapira šrange. V tem pa se je začela žica premikati in ko bi ne priskočili bližnji ljudje na pomoč, potegnili bi bilo dečku obe nogi v žično cev, ki ga grozno ranilo ali morebiti celo usmrtilo.

„Lukamatija“ je s proge potisnil neko staro tirnico na železničnem prehodu blizu Rimskih toplic, se je čez progo podala akoravno so bile šrange zaprte. Vkljub temu, da se je reva na glavi precej hitro poškodovala, vendar sme o veliki sreči govoriti s takim telebanom, kakor je „lukamatija“ ni dobro trkati.

Iz Ptujja. Nj. Veličanstvo presvitli cesar je potrdil izvolitev gosp. Jožefa Orniga kot župana mesta Ptuj. — Nj. Veličanstvo presvitli cesar je podelil g. dr. Franc Glas-u, ces. kr. okrajnemu sodniku zaradi njegovega izredno vspešnega uradovanja zaslužni križec Franc Jožefovega reda. — Deželni odbor štajerski je provizoričnega gimnazijskega učitelja v Ptuj, g. Gustav Kaltenegger-ja definitivno v službi potrdil in mu podelil naslov „profesor“.

K ptujskim okrajnim volitvam. Listi spodnještajerskih prvaških hujšakačev zaleteli so se v zadevi volitev v okrajni zastop ptujski med drugimi tudi na mil. g. prošta ptujskega ter mu v greh šteli, ker se ni udeležil volilnih manevrov, kakor so si želeli ti matadorje. No, odkar je ustanovljen okrajni zastop ptujski in od tega časa je že preteklo okoli 40 let, se še nobeden ptujski prošt ni vtikal v zadeve okrajnih volitev in se teh še tudi noben ni udeležil. In čemu pa bi si tudi iskal sovraštva pri večini svojih faranov, ki so vendar tudi katoličani? Gospod prošt opravlja svoje dolžnosti na tak način, kakor se spodobi miroljubnemu katoliškemu duhovniku in kakoršnega duhovnika „Štajero“ drugim v izgled postavlja. Ko bi se vsi duhovniki držali takih načel, kakor mil. g. ptujski prošt, tedaj bi kmalu ponehal prepir med narodoma, ki živita na zelenem Štajerju, in tedaj bi pa tudi vsak duhovnik bil od svojih vernikov tako spoštovan, kakor je mil. g. prošt od svojih faranov.

Materina ljubezen in srčnost. Dne 21. marca pogorela je hiša J. Weissbacherja v Spodnjih Šturmovcih, ko gospodarja ni bilo doma. Gospodinja je s tveganjem svojega življenja rešila izpod gorečega tramovja svojo mahjno hčerko. Mati in hči sta se tako hudo opekli, da ležite sedaj obe v ptujski bolnišnici.

Dopisi.

Iz Brezna. Pač noben župnik najbrž ne menja svojih organistov tako pogostoma, kakor naš dospod Martinek. V dobi osmih let smo imeli pri nas najmanjše že dvanajst različnih organistov! Ako pride v to službo kak stareji mož, tedaj to kuharici „Juli“ ni prav, mlad pa spet gospodu župniku ni po volji; v obeh slučajih mora uboga para svoja kopita pobrati ter se podati s trebuhom za kruhom. Lep križ, kaj ne? Pomenljivo se nam zdi pa še to le: Ako kuharica „Jula“ gospodu župniku uide in se v domač kraj poda, se fajmošter urno za njo odpelje ter jo nekje tam doli na spodnjih krajih poišče, in sicer v viničariji nekega ptujskega Nemca. Prigovarja ji tamkaj tako dolgo, dokler je ne spravi v svojo faro. Za organistom se gospod župnik pa še za nobenim ni odpeljal, da bi ga nazaj spravil in vendar bi mi farmani takega bolj potrebovali, kakor pa kuharico. Sploh pa se ne spodobi za katoliškega duhovnika, da bi se za žensko kam vozil, ako mu ta noče več služiti, saj še malokateri priprosti kmet stori kaj takega, marveč pusti ubeglega služabnika s žandarji

nazaj pritirati, ako to postavni vzroki dovolijo. Po ubeglo ženo že raje gre sam, ako je dobra (če ne predobra?) duša — namreč mož! Tako ravnanje ne škoduje, gospod župnik, samo Vam na časti, temuč tudi Vašemu stanu na ugledu. — Zadržavčan.

Iz Št. Ilja v Slov. Gor. Slavnoznani kaplan Davorin Roškar, ki je svoje dni pri konzumu v Cirkovkovcih igral imenitno vlogo, je v le v a ž e n volilni agitator. Kjer ga ni treba, tam je gotovo na mestu. Tudi Nemcem se zna prav dobro laskati, kadar želi nekaj glasov za se vloviti. Prav veseli smo bili, ko ko je ta gospod po 3 in pol-letnem tukajšnjem bivanju bil od nas premeščen k sv. Barbari v Halozah, kjer pa ima najbrž premalo opravkov, ker skoro vsacih 14 dnij pride v naš kraj. Ob takih prilikah se tukaj prav pridno pije, potem pa omenjeni gospod kaplan navadno prenoči pri nekem tukajšnjem posestniku, ki pa morebiti tega ne ve, da si hiša, v katerej večkrat duhovnik po nepotrebnem čez noč ostaja, nikakor na svoji časti ne pridobi. — Svetujemo gospodu kaplanu, naj raje pri sv. Barbari svoje duhovniške dolžnosti redno opravlja, puško pa naj pusti na stran, ker puška se ne spodobi duhovniku. Tudi bi gospodu Davorinu svetovali, da se naj vrne pred nočjo v svoj kraj nazaj, kadar nas s svojim obiskom počasti. Ako pa že na vsak način mora pri nas prenočevati, tedaj se naj oglasi v farovžu in tamkaj za prenočišče naprosi; duhovnik sliši po noči v farovž, ne pa v privatno hišo! — Mašo naj bi bral gospod Roškar v farni cerkvi v Št. Ilju, ne pa v Špielfeldu. Se mar gospod kaplan boji našega gospoda župnika, da se ga tako skrbno izogiblje? Gospod Roškar, „Waidmannsheil“!

Škofiče ob Vrbskem jezeru. „Fihpos“ je nedavno kvasil v nekem članku s podpisom „Škofiško dekle“, v katerem dotično dekle debele solze toči zaradi žalostne bodoče osode koroških deklet, katerim baje dela liberalni zmaj in „Štajerc“ mnogo nevarščine. Ljudje pa pri nas mislijo, da smejo naša dekleta, (razun kake ponesrečene) jungferce, ki pridno delajo in se ne brigajo za politiko pa tudi ne za „Fihpos“, mirno v prihodnost zreti. Poročevalec „Našega Doma“, ki sicer navadno hlače nosi, jih zna v večjo nesrečo spraviti, kakor „Štajerc“. Jaz dam ljudem prav in mislim, da se tisti možicelj „kurje korajže“ le takrat v janko skriva, kadar za „Fihpos“ kaj piše; priznati pa mu moram, da se mu janka dobro „šika“ (podaje). Konečno dotičnemu dopisunu svetujem, naj svojo culo zveže ter se poda za tistim Jurjevskim dekletom, katero ga je tako močno ganilo, kakor to sam pravi. Mogoče, da pride do prepričanja, da tisto „Jurjevsko dekle“ tudi hlače nosi, kakor on sam, včasih pa morebiti vrhu hlače tudi še talar. — Škofičan.

Iz Lembaha. Pred kratkim so prinesle neke ženske nezakonskega otroka k cerkvi ter so gospoda fajmoštra prosile, naj mu podeli zakrament sv. krsta. Pa kaj so storili naš „za blagor duš toli vneti“ gospod fajmošter? Rekli so, da naj nesejo otroka takoj domu in ga tamkaj naj same krstijo, ker oni ga nečejo krstiti. Udati so se morale, akoravno s težkim

srcem. Zakaj nas sveta katoliška vera uči in se v katekizmu bere, da je sv. krst prvi najpotrebnejši zakrament, brez katerega ne more noben človek zveličati? Potemtakem tak duhovnik, kor so naš g. fajmošter duše le pogre namesto da bi jim podajal sredstva, ki bi nebesa pripomogla! Zakaj si tak človek izvoli nižji stan, ako noče potem dolžnosti tega stan polnjevati? Akoravno ima vsak stan svoje pravice in ugodnosti, duhovniški še pa posebej vendar ima tudi svoje dolžnosti. Žapomni to gospod fajmošter! — Dne 3. t. m. zvečer tukaj na nekem mestu z možnarji streljalo, ker je družega dne god neke znane gospodične. Pa izrazi udanosti ali prijateljstva so pri nas nekaj v navadi, toda g. fajmoštra je streljanje razburilo, da so se začeli na neprimerni način vati. No, kaj pa je bilo lani v jeseni v farovžu so tamkaj godci godili in se je blizu do noči plesalo, da se je kar farovž tresel. Če Vi g. fajmošter tega več ne pomnite, mi se tega dogodka še dobro spominjamo. Kakor se Vašem ravnanju in obnašanju da sklepati, je druge ljudi skoraj vse greh, samo duhovnika ničesar. Svetujemo Vam premislek pregovor: Pometaj popred pred pragom, potem še le pred drugim! — V dopolnjenega dopisa prejeli smo še sledeči dostojni „Mati dotičnega otroka je hčer župnikovega viniarja. Na dan poroda je oče sam šel g. župnika prositi, bi hoteli otroka krstiti, toda gospod župnik mu skrili ter dekli naročili, naj prišlecu reče, da ni doma. Družega dne je oče spet prišel, a g. župnik so od doma odšli, ko pa tretjega dne oče pride v farovž, so mu g. župnik rekli: „Ni nosit, jaz ne krstim!“ Otroka so toraj ljudje do viničariji krstili. — Čez nekaj dni pa je šla otroka botra k mil. g. škofu ter se tamkaj pritožila o nikovem postopanju in blagi višji duhovni pastir se prav ravna po naukih Kristusovih in po pisih sv. katoliške cerkve, so žensko potolažili rekli, naj le gre domu, oni bojo župniku že povedali, da mora otroka krstiti, kar se je ednajsti dan rojstvu tudi resnično zgodilo. — No, gospod župnik vprašamo Vas, ali se to Vaše postopanje ujema z duhovnimi predpisi? Ali smo mi zaradi Vas tudi ali Vi zaradi nas? Boljše je za okolico, ako ne g. duhovnika nima, kot takšnega, kakor ste Vi! Ali moramo farani si pota k višjim oblastim rediti, da Vas prisilimo svoje dolžnosti opravljati? Takšni mašnik, kakor ste Vi gospod Kocuvan, sveti katoliški cerkvi več škoduje kakor koristi, svidenje — Vaš verni farman!“

Zunanje novice.

Zaljubljenca sta se obesila. Blizu Berolina Pruskem sta se ob enem obesila 17-letna hči nekakega barona in pa baronov kočijaž. Dekle je baje